

1. ERKLÆRING OM AFSKAFFELSE AF DØDSSTRAF

Under henvisning til artikel F, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union erindrer konferencen om, at protokol nr. 6 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, der blev undertegnet i Rom den 4. november 1950, og som er blevet undertegnet og ratificeret af et stort flertal af medlemsstaterne, indeholder en bestemmelse om afskaffelse af dødsstraf.

I denne forbindelse noterer konferencen sig, at siden undertegnelsen af ovennævnte protokol den 28. april 1983 er dødsstraffen blevet afskaffet i de fleste af Unionens medlemsstater, og at den ikke har været anvendt i nogen af dem.

2. ERKLÆRING OM UDVIDET SAMARBEJDE MELLEM DEN EUROPÆISKE UNION OG DEN VESTEUPROPÆISKE UNION

Med henblik på udvidet samarbejde mellem Den Europæiske Union og Den Vesteuropæiske Union opfordrer konferencen Rådet til snarest at søge at vedtage passende procedurer for sikkerhedsgodkendelse af personalet i Generalsekretariatet for Rådet.

3. ERKLÆRING OM DEN VESTEUPROPÆISKE UNION

Konferencen har noteret sig følgende erklæring, der er vedtaget af Ministerrådet for Den Vesteuropæiske Union den 22. juli 1997:

»ERKLÆRING FRA DEN VESTEUPROPÆISKE UNION (WEU) OM DEN VESTEUPROPÆISKE UNIONS ROLLE OG FORBINDELSER MED DEN EUROPÆISKE UNION OG DEN ATLANTISKE ALLIANCE

(Oversættelse)

INDLEDNING

1. WEU's medlemsstater blev i 1991 i Maastricht enige om, at der skal udvikles en egentlig europæisk sikkerheds- og forsvarsdimension, samt om, at det europæiske ansvar i forsvarsanliggender skal øges. På baggrund af Amsterdam-traktaten bekræfter de på ny nødvendigheden af at fortsætte og in-

tensivere disse bestræbelser. WEU er en integrerende del af udviklingen af Den Europæiske Union (EU), idet den giver Unionen adgang til en operationel kapacitet, navnlig i forbindelse med Petersbergopgaverne, og den er et væsentligt element i udviklingen af den europæiske sikkerheds- og forsvarsdimension inden for Den Atlantiske Alliance i overensstemmelse med Paris-erklæringen og de afgørelser, som NATO's ministre traf i Berlin.

2. WEU-Rådet bringer i dag alle Den Europæiske Unions medlemsstater og alle de europæiske medlemmer af Den Atlantiske Alliance sammen i overensstemmelse med deres respektive status. Rådet er også et samlingspunkt for disse stater og de central- og østeuropæiske stater, der er knyttet til Den Europæiske Union gennem en associeringsaftale, og som har ansøgt om tiltrædelse af såvel Den Europæiske Union som Den Atlantiske Alliance. WEU stadfæster således sin rolle som et ægte forum for dialog og samarbejde mellem europæere med hensyn til spørgsmål, der vedrører europæisk sikkerhed og forsvar i bred forstand.

3. I den forbindelse noterer WEU sig afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union vedrørende EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, især artikel J.3, stk. 1, artikel J.7 og protokollen ad artikel J.7, der er affattet således:

Artikel J.3, stk. 1

»1. Det Europæiske Råd fastlægger principperne og de overordnede retningslinjer for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, herunder for anliggender, der har indvirkning på forsvarsområdet.«

Artikel J.7

»1. Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik omfatter alle spørgsmål vedrørende Unionens sikkerhed, herunder gradvis udformning af en fælles forsvarspolitik, i overensstemmelse med andet afsnit, som vil kunne føre til et fælles forsvar, hvis Det Europæiske Råd træffer afgørelse herom. Det henstiller i så fald til medlemsstaterne, at de vedtager en sådan afgørelse i overens-